

סיפורי הדוב והשועל

פ.ס.אסביורנסן

אומרים שדוב הוא טיפש ואיטי והשועל זריז ופיקח. אבל לא תמיד כך הדבר. יום אחד הדוב נמנם על הדשא בשמש. בדיוק אז עבר שם השועל הערמומי. "אהה" חשב השועל "הנה הזדמנות לעשות לך תעלול." הוא תפס שלושה עכברים ושם אותם לפני אפו של הדוב. "הי! ידידי הדוב! הציידים מתקרבים!" קרא לתוך אוזנו של הדוב, ומיד התחיל לרוץ לסבך היער. הדוב קפץ על רגליו ותחילה חשב שאלה העכברים שהעירו אותו משינתו המתוקה. אבל אז הרגיש בקצה זנבו האדום של השועל. הוא קפץ אחריו ותפס אותו ברגלו האחורית. השועל היה עכשיו במצב עגום אבל מיד התאושש וקרא "תפוס את רגלו של השואל ולא את שורש האורן!" הדוב חשב שטעה באמת ועזב את רגלו של

השועל, אך זה נכנס מיד למאורתו וצחק משם על הדוב.

"עוד אתפוס אתך, מנוול" נהם הדוב.

אחרי יומיים כשהשועל שכב על אבן, סמוך לקצה היער, ראה את הדוב יוצא עם חזיר בר שמן בלסתותיו.

"שלום סבא דוב" קרא "מה תפסת היום?" "חזיר" אמר הדוב.

"גם לי יש כאן דבר טעים" אמר השועל. "ומה זה?" שאל הדוב.

"מצאתי כוורת דבורים ענקית. עוד לא ראיתי כזו קודם" אמר השועל.

אין דבר טעים יותר לדוב מאשר דבש דבורים טרי. לכן הוא הציע "אולי נתחלף?"

"לא, לזה לא אסכים" אמר השועל "אבל אולי נעשה תחרות. מי יאמר יותר שמות עצים תוך חמש שניות

הוא הזוכה. אם זה אני, תיתן לי נגיסה מהקרביים של החזיר. אם זה אתה, אתן לך מציצת דבש אחת מהכוורת." "

הדוב שחשב כי במציצה אחת גדולה שלו יוכל לרוקן את כל הדבש מהכוורת, הסכים מיד. הוא התחיל "אורן.. ברוש.. ו... נו... אא.. לבנה" אבל השועל קרא מהר "אלון, תרזה, חרוב, ערבה, צפצפה!" וזכה. הוא קפץ מיד אל פגר החזיר, טרף את לבו ומיד התחיל לברוח.

אלא שהדוב אהב דווקא את לבו של חזיר וכעס מאוד. הוא רץ אחרי השועל ותפס אותו בזנבו. "אל תמהר כל כך" אמר "אכלת את הטוב ביותר, אז תראה לי איפה הכוורת."

"הנה היא שם" ענה השועל "כיסיתי אותה בעלה גדול ועשיתי חור בעלה. תוכל למצוץ את הדבש דרך החור והדבורים לא ירגישו בכך."

הדוב ניגש לאלה, אך שם, תחתיו, היה קן גדול של צרעות. אלה התנפלו על הדוב ועקצו אותו בפניו, בעיניו ובצווארו. הוא רץ לנחל כדי להקל על העקיצות ושכח לגמרי על השועל.

פעם אחת השועל והדוב החליטו לעבד ביחד שדה תבואה. הם מצאו רחבה קטנה ביער, עבדו אותה

וזרעו בה שיפון.

"איך נתחלק שווא בשווא ביבול?" אמר השועל "הכי טוב שאתה תיקח את החלק התחתון ואני את החלק העליון."

כן, הדוב הסכים, אבל לא תיאר לעצמו שאז השועל יקבל את השיבולים עם הגרעינים, ולו לא יישארו אלא רק השורשים, וכשחילקו את היבול הוא כעס מאוד.

בשנה הבאה הוא אמר לשועל "החלוקה בנינו לא הייתה מוצלחת. יצאתי בהפסד. השנה נתחלף. אתה תיקח את החלק התחתון של היבול ואני העליון."

"אתה צודק, מגיע לך פיצוי. ומה נזרע השנה? אולי לפת?"

"כן, לפת עדיפה על תבואה" הסכים הדוב. הגיע סתיו והשועל הוציא מהאדמה את הלפתות ולדוב לא נשארו אלה העלים והגבעולים. הוא כעס מאוד ולא הסכים יותר לעשות שותפויות עם השועל.

ויום אחד ראה השועל שהדוב טרף סוס ואוכל את בשרו. השועל היה רעב מאוד וריר התחיל לנזול מפיו למראה הבשר הטעים. הוא התגנב אחרי הדוב ובבת אחת קפץ על הטרף ונגס ממנו חתיכה. אלא שהדוב היה זריז ותפס אותו בזנבו לפני שהספיק לברוח. הוא אחז בזנבו חזק עד שכתם לבן הופיע בקצהו ומאז לכל השועלים יש כתם כזה על הזנב.

"המתן-נא שועלי" קרא הדוב "אלמד אותך את תופסים סוסים."

כן, השועל היה מוכן ללמוד זאת, אבל חשש שהדוב מתכוון להתנקם בו. לכן החליט לשקול היטב את העצות.

"כשאתה רואה סוס נח באחו, תתגנב אליו, משוך שיערה אחת מזנבו וקשור את הזנב שלו לזה שלך. וכדי להבטיח שהסוס לא יברח, נעץ את שיניך חזק במותן שלו."

לא עבר זמן רב והשועל ראה סוס שרוע במרעה, שקט ולא חושש מכלום. הוא שלף שיערה אחת מזנבו וקשר בה את עצמו היטב לזנב הסוס. אחר

כך קפץ עליו ונעץ את שיניו בדיוק כפי שאמר לו הדוב.

הסוס הנשוך התחיל להשתולל, לבעוט ולדהור סביב, עם השועל הקשור היטב על גבו. בסוף הקשר השתחרר והשועל הועף מהסוס על סלעים ועל שיחים דוקרניים. הוא יצא משם חבול ופצוע. הפעם ידו של הדוב הייתה על העליונה. השועל לא ניסה יותר לתפוס סוסים אך גם נזהר היטב ולא התקרב יותר לדוב.